

Daggry

En forkynnder af Kristi nærvær

Daggry

April 2025

Indholdsfortegnelse

HØJDEPUNKTER FRA DAGGRY	2
DØDEN TILINTETGJORT, LIVET GENOPRETTET	2
INTERNATIONALE BIBELSTUDIER	19
KRISTUS DØDE ÉN GANG FOR ALLE	19
GUDS KÆRLIGHED MANIFESTERET	23
KRISTUS ER OPSTANDEN	27
VÆRDIGT ER LAMMET	31

Slå skriftstedscitaterne op i din bibel!

Døden tilintetgjort, livet genoprettet

"GUD vil tørre enhver tåre af deres øjne, og der skal ikke mere være død eller sorg eller gråd eller smerte. Alle disse ting er væk for evigt." Og den, der sad på tronen, sagde: "Se, jeg gør alting nyt!" Og så sagde han til mig: "Skriv dette ned, for det, jeg siger til dig, er troværdigt og sandt."

Åbenbaringen 21:4 og 5

På denne tid af året er millioner af menneskers tanker verden over rettet mod temaet Jesu opstandelse fra de døde. For dem er mindet om Jesu opstandelse til en vis grad en kortvarig lettelse fra de daglige nyheder om kaos, ødelæggelse og død, som viser verden i en tilstand af mørke og håbløshed.

I dag anslås det, at omkring 150.000 mennesker dør hver dag på verdensplan. Mange af disse dødsfald er simpelthen et resultat af, at hele

menneskeheden er medlemmer af en syndeforbandet og døende race. (Romerne 5:12; 1. Korintherbrev 15:22). Men vi har også de tragiske dødsfald som følge af krig, revolution, ulykker, kriminalitet, stoffer og andre specifikke onder i fortiden og nutiden. Det er virkelig en nat med sorg og gråd, men vi har den velsignede forsikring i Guds ord om, at "glæden kommer om morgenen". (Salmernes Bog 30,5). Den velsignede morgen med glæde skal indledes med opgangen af "retfærdighedens sol", som "med helbredelse i sine vinger" vil helbrede folket for deres sygdomme, fysiske og andre, og give fred, sundhed og liv til evig tid - Malakias 4,2.

På trods af det kaos og den død, som vi er omgivet af og plaget af, har vi Guds ords forsikringer om, at han vil gribe ind i menneskelige anliggender og gøre for mennesker, hvad de ikke kan gøre for sig selv. Det betyder, at Bibelens håb for menneskeheden verden er lige så klart som Guds løfter. Disse løfter forsikrer os ikke kun om, at sygdom og død vil blive udryddet, såvel som alle de andre onder, der nu plager menneskeheden, men også om, at de, der sover i døden, vil blive vækket, så de også kan få del i glæderne på den nye dag - den glædens morgen,

der skal følge efter den nuværende mørke nat med sorg.

Mange spørger sig selv, om Gud er i stand til at opfylde alle de vidunderlige løfter, som han har ladet optegne i sit ord. Det kan virke som en forsimpning af sagen, men for os er det indlysende, at den, der skabte livet, i rigt mål er i stand til at genoprette livet. For at forsikre os om dette har Herren desuden givet adskillige eksempler i Bibelen, hvor han gennem sine tjenere har brugt sin livgivende kraft til at vække de døde til live. Disse tilfælde kan vi betragte som tegn på det guddommelige formål på vegne af alle mennesker, der sover i døden. Nogle af disse tilfælde fandt sted i Det Gamle Testaments tid, og andre i Jesu dage og i forbindelse med hans tjeneste; mens apostlen Peter senere vækkede en kristen søster fra dødens søvn.

ENKENS SØN

Profeten Elias vækkede enkens søn fra de døde og demonstrerede dermed den magt, som , Skaberen, har til at genoprette livet. Optegnelsen siger, at Elias "strakte sig over barnet tre gange og

råbte til HERREN: HERRE, min Gud, lad dette barns liv komme tilbage i ham. Og HERREN lyttede til Elias' stemme. Og barnets liv kom ind i ham igen, og han blev levende. Og Elias tog barnet og førte det ned fra det øverste kammer og ind i huset og gav det til dets mor. Og Elias sagde: "Se, din søn lever." 1 Kongebog 17,21-23

Brugen af ordet "sjæl" i oversættelser af denne beretning underbygger ikke den falske forestilling om, at mennesker har noget uhåndgribeligt i sig, som kaldes en sjæl, og som forsvinder, når kroppen dør. Ordet sjæl bruges i dette tilfælde, som ofte i Bibelen, blot til at betegne liv, som det fremgår af den citerede oversættelse. Denne drengs liv havde forladt ham, og gennem Elias' tjeneste og ved Guds kraft vendte hans liv tilbage.

Den vigtige overvejelse i denne beretning er, at vi i den har et eksempel på Guds genoprettende kraft, som den endnu vil manifestere sig over hele jorden og på vegne af alle, der er faldet i søvn i døden - hvad enten det er i krig, ved sygdom, i ungdommen eller i alderdommen. Moses afslørede Guds plan i denne sag, da han i en bøn sagde om Gud: "Du lader

mennesket vende tilbage til støvet og siger: "Vend tilbage, menneskeborn!" Salmernes Bog 90:3

SHUNAMITTENS SØN BLEV VÆKKET

Historien om den shunamitiske kvinde og hendes søn, der døde, muligvis som følge af solstik, er velkendt for bibellæsere. (2. Kongebog 4,18-20). Da sønnen døde, tilkaldte moderen Elisa, som gav ham livet tilbage. Beretningen lyder: "Da Elisa ankom, var barnet virkelig dødt og lå på profetens seng. Han gik alene ind og lukkede døren bag sig og bad til Herren. Så lagde han sig på barnets krop og lagde sin mund på barnets mund, sine øjne på barnets øjne og sine hænder på barnets hænder. Og mens han strakte sig ud over ham, begyndte barnets krop at blive varm igen! Elisa rejste sig, gik frem og tilbage gennem rummet en gang og strakte sig så igen ud over barnet. Denne gang røs drengen syv gange og åbnede øjnene! Så kaldte Elisa på Gehazi. "Kald på barnets mor!" sagde han. Og da hun kom ind, sagde Elisa: "Her, tag din søn!" vers 32-36

Der er et gammelt ordsprog, som ofte gentages: "Så længe der er liv, er der håb." Denne

begrænsning gælder dog ikke for Gud, for ifølge hans løfter og ifølge beviserne i hans ord er der håb for alle, der er døde. Det er sandt, at tiden endnu ikke var kommet på Elias' og Elisas tid til den generelle genoprettelse af de døde. Det skal stadig ske i løbet af det, som apostlen Peter beskrev som "tiden for genoprettelse af alle ting". (Apostlenes Gerninger 3:20 og 21). De to drenge, der blev genoplivet af Guds gamle profeter, gik tilbage til døden igen i de senere år, men sådan vil det ikke være i den kommende genoprettelsestid. Da vil det være Guds hensigt, at alle, der er døde, bliver oprejst fra de døde og får mulighed for at leve for evigt. Johannes 5:28-29; Romerne 5:18-19

I DET NYE TESTAMENTE

Gennem Jesu tjeneste blev andre vækket fra dødens søvn. Vi citerer beretningen om den unge mand i byen Nain, som blev genoplivet: "Et begravelsesoptog var på vej ud, da han nærmede sig landsbyporten. Den unge mand, som var død, var enkens eneste søn, og en stor skare fra landsbyen var sammen med hende. Da Herren så hende, flød hans hjerte over af medfølelse. "Du må ikke græde!" sagde han. Så gik han hen til kisten og rørte ved den,

og bærerne stoppede op. "Unge mand," sagde han, "jeg siger dig, rejs dig op." Så satte den døde dreng sig op og begyndte at tale! Og Jesus gav ham tilbage til hans mor." Lukas 7:12-15

Så var der tilfældet med synagogeforstanderens datter. Hun var død, "folk græd og jamrede", men Jesus sagde: "Græd ikke; hun er ikke død, men sover. Men folkemængden grinede af ham, for de vidste alle, at hun var død. Så tog Jesus hende i hånden og sagde med høj stemme: "Mit barn, rejs dig op!" Og i det øjeblik vendte hendes liv (græsk: åndedræt) tilbage, og hun rejste sig straks op! Så sagde Jesus, at de skulle give hende noget at spise. Hendes forældre var overvældede, men Jesus insisterede på, at de ikke måtte fortælle nogen, hvad der var sket." Lukas 8:52-56

LAZARUS OGSÅ

Vi har også det klassiske tilfælde med Lazarus, Marthas og Marias bror. Denne lille familie fra Betania var Jesu særlige venner. Lazarus blev alvorligt syg på et tidspunkt, hvor Jesus udførte sin tjeneste i det område, hvor Johannes Døberen

havde døbt, et stykke fra Betania. (Johannes 10:40). Søstrene sendte bud til Jesus for at fortælle ham om deres brors sygdom, men Jesus gjorde ikke noget ved det i nogle dage. Så forklarede han sine disciple: "Lazarus' sygdom vil ikke ende med døden. Nej, det er sket til Guds ære, så Guds søn kan få ære af det." Johannes 11:4

Jesus vidste selvfølgelig, at Lazarus ville bukke under for sin sygdom og falde i søvn i døden. Da Lazarus døde, sagde Jesus til sine disciple: "Vores ven Lazarus sover; men jeg går, for at jeg kan vække ham af søvnen." (vers 11). Disciplene forstod ikke betydningen af Jesu udsagn og troede, at han mente, at Lazarus bare hvilede roligt i søvnen; så sagde han direkte til dem: "Lazarus er død. Og for jeres skyld er jeg glad for, at jeg ikke var der, for nu vil I virkelig tro. Kom, lad os gå hen til ham." vers 14 og 15

Lazarus var faktisk død, og da Jesus henviste til det, brugte han søvn som et symbol på døden. Fra søvnen sker der en opvågning, og Jesus vidste, at hele menneskeheden døde verden ville blive vækket fra dødens søvn i Guds rette tid. Mesteren vendte tilbage til Betania og til Martha og Marias hjem. Da Martha så ham, sagde hun: "Herre, hvis

bare du havde været her, ville min bror ikke være død. Men selv nu ved jeg, at Gud vil give dig alt, hvad du beder om." (Johannes 11,21-22). Det var Marthas måde at vise, at hun troede, at Jesus ville have været i stand til at helbrede hendes bror, hvis han var kommet tidligere, men mere end det, så viste det hendes tro på, at Jesus nu var i stand til at give ham livet tilbage.

Dette havde Jesus til hensigt at gøre. Han sagde til Martha: "Din bror vil stå op igen," hvortil hun svarede: "Ja, han vil stå op, når alle andre står op, på den yderste dag." (vers 23 og 24). Martha havde studeret Jesu lære og uden tvivl også de gammeltestamentlige skrifter, hvor håbet om opstandelsen er beskrevet. Hun troede på den lovede opvågnen fra dødens søvn, som skulle ske ved guddommelig kraft i den sidste periode af Guds store plan for forløsning og genoprettelse - Kristus, som i profetierne omtales som "den sidste dag". (Esajas 2:2; 25:6-9). Faktisk er denne "dag" tusind år lang og vil se hele den døde verden menneskeheden genoprettet til liv. 2 Peter 3:8; Åbenbaringen 20:4, 6

Jesus svarede Martha: "Jeg er opstandelsen og livet." (Johannes 11:25). Det vil sige, at Jesus var den, som i opstandelsestiden ville blive brugt af den himmelske Fader til at genoprette livet. Jesus gav sit eget menneskeliv som løsesum for Adam og hans slægt, og i kraft af dette har han fået autoritet og magt til at vække alle, der sover i døden. (1 Timoteus 2:5 og 6; Matthæus 28:18). Han vækkede Lazarus fra dødens søvn på det tidspunkt som en demonstration af, hvad der ville blive opnået i den sidste tidsalder af Guds plan for alle, der sover i døden. Lazarus havde været død i flere dage, og hans kød var begyndt at gå i forrådnelse. Hans opvågning var et levende eksempel på, at hvad angår guddommelig kraft, gør det ingen forskel, om man har været død i nogle få øjeblikke, i fire dage eller i tusinder af år; den livgivende kraft fra ham, der er "opstandelsen og livet", vil sejre for deres genoprettelse.

KRISTUS ER DEN FØRSTE FRUGT

Indtil videre har vi noteret os en række tilfælde, der er nævnt i Bibelen, og som vedrører opvækkelsen af visse personer fra dødens søvn. Disse blev ikke oprejst i ordets fulde betydning, men blot genoprettet til delvist liv midlertidigt. Selv om disse eksempler gør

indtryk på os med hensyn til guddommelig magt, der er i stand til at oprejse de døde, er det ikke før Jesu opstandelse, at vi har det første eksempel på en fuld, fuldstændig og evig opstandelse fra de døde.

I Jesu opstandelse har vi det, som apostlen Paulus kalder opstandelsens "første frugter". Paulus skrev: "Men faktisk er Kristus blevet oprejst fra de døde. Han er den første af en stor høst af alle dem, der er døde." Til dette tilføjer Paulus: "Så I ser, at ligesom døden kom til verden gennem et menneske, er opstandelsen fra de døde nu begyndt gennem et andet menneske. Ligesom alle dør, fordi vi alle tilhører Adam, vil alle, der tilhører Kristus, få nyt liv." (1. Korintherbrev 15:20-22). Det vil sige, at alle vil få mulighed for en fuld og hel genoprettelse af det perfekte menneskeliv, baseret på lydighed.

Da Jesus blev oprejst fra de døde, blev han ophøjet til et himmelsk hjem og til den guddommelige natur. Paulus henviser til dette i Efeserbrevet 4,8. "Da du steg op i det høje, tog du mange fanger; du modtog gaver fra mennesker." Dette vers henviser til Salme 68,18, hvor der står: "Du steg op i det høje, du tog mange til fange." Disse "mange fanger" er de

så kaldte "eftervirkninger" af opstandelsen, da den sammenlignes med frigivelsen af fanger - i dette tilfælde dødens fanger. Sikke en mangfoldighed af fanger!

Forud for dem kommer Jesu efterfølgere i fodsporene, som i Skriften beskrives som "førstegrødeklassen", fordi de vil blive forbundet med Jesus i velsignelsen af resten af menneskehedens verden. Jakob skrev om disse: "Af egen vilje avlede han os med sandhedens ord, for at vi skulle være en slags førstegrøde af hans skabninger." (Jakob 1,18). Åbenbareren taler om dem som kommende frem i "den første opstandelse", og at de skal leve og regere med Kristus i tusind år. (Åbenbaringen 20:4 og 6). Disse er altså de første, som Jesus førte ud af dødens fængsel. De er, ligesom han, ophøjet til et himmelsk hjem og til herlighed, ære og udødelighed. Romerne 2:7

FYRSTER PÅ JORDEN

En anden gruppe af dødens fanger, som skal føres ud af Jesus i opstandelsen, er dem, der i Salme 45,16 omtales som de trofaste gamle fædre. Disse skal gøres til "fyrster på hele jorden". I

Hebræerbrevets 11. kapitel nævner apostlen mange af disse ved navn og fortæller om deres trofasthed under prøvelse. Han forklarer, at de udholdt lidelser for Herrens sag, "for at de kunne opnå en bedre opstandelse". Hebræerbrevet 11:35

Disse, får vi at vide, modtog forsikringen om, at de på grund af deres store tro var velbehagelige for Gud, hvilket betyder, at de viste sig værdige til en "bedre opstandelse". Dette vil være en øjeblikkelig oprejsning til fuldkommenhed i menneskelivet, og som fuldkomne mennesker vil de være de synlige jordiske repræsentanter for den guddommelige Kristus i det messianske rige. (Hebræerbrevet 11:39-40). Profeten Esajas fortæller os, at Jakob til den tid igen skal se sine børn, og at hans ansigt ikke længere skal blive blegt af alderdom. Esajas 29:22-23

Endnu en gruppe af dødens fanger, som skal føres ud til frihed og liv af den store genopretter af liv, vil være det, Åbenbareren beskriver som en "stor skare". Om disse læser vi: "Det er dem, der er kommet ud af den store trængsel; de har vasket deres klæder og gjort dem hvide i Lammets blod.

Derfor er de foran Guds trone og tjener ham dag og nat i hans tempel; han, som sidder på tronen, vil beskytte dem med sit nærvær." Åbenbaringen 7:9, 14-15

Det skal bemærkes, at denne store skare ikke vil sidde sammen med Herren "på" tronen, som førstegrøden, Jesu trofaste efterfølgere, men vil være "foran" tronen og tjene Gud dag og nat i hans tempel. Vi ved ikke præcis, hvad deres tjeneste vil bestå i i det messianske rige, men hvad den end måtte bestå i, er det først og fremmest nødvendigt, at de bliver oprejst fra de døde.

DEN GENERELLE OPSTANDELSE

Den sidste gruppe af dødens fanger, som skal føres ud af graven, vil være den store gruppe af resten af menneskeheden, som nogensinde har levet. Denne gruppe omfatter dem, der er døde i vantro, i delvis tro, forbryderne, de stolte og egoistiske, børnene og de millioner og atter millioner, der er døde uden forståelse for de grundlæggende elementer i Bibelens lære. Det vil også omfatte dem, der, selv om de hævder at tro på Jesus, for det meste har givet udtryk for denne tro,

men ikke har været villige til i dette liv at give sig selv fuldt ud til Gud eller til at ofre sig.

Mange andre oversættelser siger, at disse skal komme ud af døden "til dommens opstandelse". (Johannes 5:29). Det betyder, at når denne gruppe af dødens fanger bliver befriet fra dødens søvn, vil de blive bragt til dom, eller retssag, som tanken er i den græske tekst, for i Guds plan løber det messianske rige og den lovede dommedag på tusind år parallelt. Det vil være den "dag", som apostlen Paulus taler om, når Herren vil dømme verden i retfærdighed. Apostlenes Gerninger 17:31

Esajas 26,9 erklærer, at når Herrens domme er udbredt på jorden, vil verdens indbyggere lære retfærdighed. Salmisten talte om dette som Herren, der dømmer folket med sin sandhed. Sikke en lykkelig tid det bliver: "Lad himlen juble, lad jorden glæde sig; havet runge og alt, hvad der er i det. Lad markerne juble og alt, hvad der er på dem; lad alle skovens træer synge af glæde. Lad hele skabningen glæde sig for Herrens ansigt, for han kommer, han kommer for at dømme jorden. Han vil dømme verden

i retfærdighed og folkene i sin trofasthed." Salmernes Bog 96,11-13

DEN LØSKØBTE VENDER TILBAGE

Jesus gav sig selv som "løsesum" for hele menneskeheden. (1. Timoteus 2:5-6). Det er det, der gør det muligt for ham at føre dødens fanger ud. Esajas skrev om den lykkelige tid, hvor menneskehedens verden bliver bragt tilbage fra deres fangenskab. Han sagde: "HERRENS løskøbte skal vende tilbage ... med sang og evig glæde på deres hoveder; de skal få glæde og fryd, og sorg og suk skal forsvinde." Esajas 35:10

Det hebraiske ord "*sheol*" i Det Gamle Testamente og dets græske modstykke *hades* i Det Nye Testamente bruges i Bibelen til at betegne det store fængsel, dødssøvnen, som alle mennesker går ind i, når de dør. I Åbenbaringen 1,18 taler Jesus om, at han har været død - altså død for verdens synder - og at han nu er levende og har "nøglerne til helvede ("*hades*") og til døden". Her er igen tanken om, at de døde bliver befriet fra fangenskab, for Jesus bruger i rette tid disse nøgler til at låse op og svinge portene til

fangenskab på vid gab for at vække og befri dødens fanger.

Når alle er blevet frigivet, og de, der er værdige til evigt liv, har vist deres loyalitet over for de guddommelige retfærdighedsprincipper og er blevet genoprettet til fuld menneskelig fuldkommenhed, så vil det være sandt, at "der skal ikke være mere død", som nævnt i vores indledende skriftsted. De "tidligere ting (skal). være forgået", og de sidste af dødens fanger vil være blevet frigivet og genoprettet til deres fulde frihed som Guds jordiske sønner. Åbenbaringen 21:4-7

Dette er den fulde betydning af Jesu Kristi opstandelse, som var førstegrøden af dem, der sov i døden. Mens verden i 2025 stadig er i kaos og mørke, nærmer den glædelige nye dag, hvor menneskeheden bliver befriet fra døden, sig, ja, som tidens tegn viser, er den meget nær. Lad os glæde os over denne herlige udsigt!

Kristus døde én gang for alle

Nøglevers: "For Kristus gik ikke ind i en helligdom lavet af menneskehænder, som kun var en kopi af den sande; han gik ind i selve himlen for nu at træde frem for os i Guds nærhed. "
Hebræerbrevet 9:24

Udvalgte skrifter:
Hebræerbrevet 9 vers 23-28

Fra et historisk perspektiv ser dette brev ud til at være skrevet til kirken i en overgangsperiode i det første århundrede. På det tidspunkt havde de jødiske troende som helhed meget svært ved at acceptere, at ikke-jøder kunne få adgang til de abrahamitiske løfter efter Helligåndens udgydelse til Cornelius og hans husstand. "Helligånden kom over alle, der hørte budskabet. De omskårne troende, som var kommet sammen med Peter, var forbløffede over, at

Helligåndens gave også var blevet udgydt over ikke-jøder. For de hørte dem tale i tunger og lovprise Gud. Så sagde Peter: "Ingen kan stå i vejen for, at de bliver døbt med vand. De har fået Helligånden, ligesom vi har." ApG 10,44-48

"Kristus er nu blevet ypperstepræst over alle de gode ting, der er kommet. Han er gået ind i det større og mere perfekte tabernakel i himlen, som ikke er lavet af menneskehænder og ikke er en del af denne skabte verden. Med sit eget blod - ikke blod fra geder og kalve - gik han ind i det allerhelligste én gang for alle og sikrede vores forløsning for evigt. Under det gamle system kunne blodet fra geder og tyre og asken fra en kvie rense folks kroppe for ceremoniel urenhed. Tænk bare på, hvor meget mere Kristi blod vil rense vores samvittighed for syndige gerninger, så vi kan tilbede den levende Gud." Hebræerbrevet 9,11-14.

Som apostel for hedningerne forstod Paulus tydeligt filosofien bag kristen lidelse, at vi derved "deltager i Kristi lidelser, som fortsætter for hans legeme, kirken". (Kolossenserne 1:24). Ud af Jesu lidelse og død kommer velsignelserne i form af varigt

liv for både kirken og verden. De, der dør med ham og lider med ham, bidrager i den guddommelige ordening til andres varige velfærd - til kirken nu, når vi giver vores liv for brødrene, og til verden engang i fremtiden i det messianske rige på jorden. Matthæus 6:10

Derudover bekræfter Skriften med stor klarhed effektiviteten af, hvordan Kristi offerdød gennem udgydelse af hans blod vil blive anvendt under Guds rige for at fjerne Adams oprindelige synd gennem hans ulydighed i Eden. Hebræerbrevet 9:22-23

Vores nøglevers hævder, at Kristus døde én gang for alle. De, der i dag er hans disciple, har, hvis de er trofaste, håb om en himmelsk belønning. Alle andre vil få mulighed for at vinde jordisk liv gennem lydighed og internalisering af retfærdighedens principper i den kommende tidsalder.

Gud har en særlig plads i sin plan for dem, der lever for ham på nuværende tidspunkt. De bliver åndsfødte nye skabninger, til hvem forsoningens tjeneste er givet. (2. Korintherbrev 5:17-20). Kristi udgydte blod er grundlaget for forsoningen, og det er vores privilegium at pege på dette som den eneste

vej, der fører til liv. Dette bliver fremtidens store arbejde, når Kristi rige er i funktion, og når de hellige regerer sammen med ham. (Åbenbaringen 20:6). Men vi skal gøre, hvad vi kan nu. Vores opofrende indsats nu træner os til de større muligheder senere. Vores værdighed til at deltage i morgendagens store arbejde afhænger af vores kærlige interesse for vores medmennesker i dag.

Guds kærlighed manifesteret

***Nøglevers: "Gud viste, hvor højt han elskede os,
ved at sende sin eneste søn til verden, så vi
kunne få evigt liv gennem ham."
1 Johannes 4:9***

***Udvalgte skrifter:
1 Johannes 4:7-14***

Det Gamle og Det Nye Testaments beretninger om Guds suveræne omsorg og storhed findes på stort set hver eneste side i Skriften. Han har eksisteret fra evighedens morgen, er kilden til liv på alle planer og har altid været og vil fortsat være den store Udødelige. Salme 90 vers 1 til 4; 1 Timoteus 1:17

"Han giver kraft til de svage og styrke til de magtesløse. Selv unge vil blive svage og trætte, Men de, der stoler på Herren, vil finde ny styrke." Esajas 40 vers 29 til 31

Ethvert forsøg på at nedgøre den himmelske Faders omsorg for sine børn ville nødvendigvis komme fra en ond kilde uden for Bibelen. Det er derfor, indviede troende formanes: "I skal prøve dem for at se, om den ånd, de har, kommer fra Gud", og kun acceptere de ting som sandhed, der stemmer overens med hellighed og de guddommelige løfter, der er centreret i hans evige frelsesplan. 1 Johannes 4 vers 1 til 6

"Elskede, lad os elske hinanden, for kærligheden er af Gud, og enhver, som elsker, er født af Gud og kender Gud. Den, der ikke elsker, kender ikke Gud, for Gud er kærlighed." (v. 7,8) Uanset hvad vi tror på, hvem vi end er, kunne intet udsagn være mere dybtgående med hensyn til Skaberens ophøjede status i forhold til alle hans undersåtter, der bor på et hvilket som helst eksistensplan.

Vores nøglevers understreger manifestationen af Guds kærlighed, som kom til udtryk i udsendelsen af Jesus, hans enbårne søn. (Johannes 3:16) Jesus åbnede vejen for, at Gud som Skaber kunne være retfærdig og samtidig retfærdiggøre syndere, som ville acceptere Jesus Kristus som deres løsesum for

den synd, som Adam begik ved ulydighed.
Romerbrevet 3 vers 24-26

Vores himmelske Fader gør alt for at redde os fra alt, hvad der kan skade os som nye skabninger. For eksempel sørger han for fællesskab og trøst med sit folk - vores brødre i Kristus. I sin kærlighed tillader han kun sådanne oplevelser, som bedst tjener til at opfylde hans guddommelige formål. Han kan endda vende ugunstige omstændigheder til vækst for sine børn, hvis vi stoler på ham og tillader ham at arbejde i os "for at opfylde sit gode formål". Filipperne 2:13

Guds kærlighed til sit folk og hans omsorg for dem kan ses i et mere vidunderligt lys, når vi tager hans forudviden i betragtning. Han er altid i stand til på forhånd at kende resultatet af de mægtige gerninger, som han sætter sig for at udføre. Det ødelægger ikke på nogen måde vores frie vilje. Vores begrænsede hjerner kunne ikke bestemme, hvad en anden ville gøre i morgen, medmindre vi kontrollerede hans handlinger. Mange af Herrens folk reflekterer over den vidunderlige måde, hvorpå Gud styrede deres daglige liv, selv før de kendte ham.

En sådan erkendelse bør få os til at reagere med absolut tillid til vores Gud. "Der er ingen frygt i kærlighed. Men den fuldkomne kærlighed driver frygten ud, for frygten har med straf at gøre. Den, der frygter, er ikke fuldkommen i kærlighed." 1. Johannesbrev 4:18

Kristus er opstanden

***Nøglevers: "Pludselig mødte Jesus dem. "Vær hilset," sagde han. De kom hen til ham, omfavnede hans fødder og tilbad ham."
Matthæus 28:9***

***Udvalgte skrifter:
Matthæus 28:1-10***

Efter Jesu korsfæstelse og ved afslutningen af den jødiske sabbat ankom Maria Magdalene og nogle af de andre kvinder, som havde fulgt ham under hans jordiske virke, til hans grav tidligt om morgenen på den første dag i den nye uge. De var kommet for at salve hans krop med aromatiske krydderier som et symbol på deres hengivenhed over for Mesteren. Matthæus 28:1

Før de ankom, skete der et jordskælv, og Herrens engel rullede den tunge sten væk, som forseglede graven, og kvinderne blev forvirrede. "Englen sagde til kvinderne: "Vær ikke bange, for jeg ved, at I leder

efter Jesus, som blev korsfæstet. Han er ikke her; han er opstået, sådan som han sagde. Kom og se det sted, hvor han lå. Gå så hurtigt hen og fortæl det til hans disciple: "Han er opstået fra de døde og går i forvejen for jer til Galilæa. Der vil I få ham at se. Nu har jeg fortalt jer det." Så skyndte kvinderne sig væk fra graven, bange og alligevel fyldt med glæde, og løb hen for at fortælle det til hans disciple..." vers 5-8

Vores nøglevers viser, at da kvinderne skyndte sig at bringe denne glædelige meddelelse til hans disciple, dukkede den opstandne Herre op midt iblandt dem. Han hilste på dem i en krop, der var specielt forberedt til lejligheden, og de tilbød ham med ærbødighed og glæde.

Læren om Kristi opstandelse er grundlæggende for håbet og troen hos ethvert menneske, der nogensinde har levet. Guddommelig forudviden har planlagt en mulighed for at genoprette hele den menneskelige familie fra døden. Dette vil omfatte alle menneskehedens kære i alle nationer, som hver især er blevet kastet ud i syndens og dødens tilstand som følge af Adams ulydighed i Eden. "Ligesom én overtrædelse resulterede i fordømmelse for alle

mennesker, således resulterede også én retfærdig handling i retfærdiggørelse og liv for alle mennesker..." Romerne 5:18

I apostlen Paulus' brev til menigheden i Korinth læser vi: "Hvis Kristus nu forkyndes, at han er opstået fra de døde, hvordan kan nogle blandt jer så sige, at der ikke er nogen opstandelse af de døde? Men hvis der ikke er nogen opstandelse af de døde, er ikke engang Kristus blevet oprejst; og hvis Kristus ikke er blevet oprejst, så er vores forkyndelse forgæves, og jeres tro er også forgæves. Desuden er vi endda falske vidner om Gud, fordi vi vidnede mod Gud om, at han oprejste Kristus, som han ikke har oprejst, hvis de døde faktisk ikke bliver oprejst." 1. Korintherbrev 15:12-15

I denne sæson mødes mange kristne mennesker fra hele verden for at fejre Herrens opstandelse. Jesus instruerede sine disciple og trofaste tilhængere om at mindes hans død på årsdagen for den. Det skal de gøre til minde om ham efter solnedgang den 14. nisan, som er den første måned i det jødiske religiøse år, og som i overensstemmelse med deres tidsregning efter den hebraiske kalender.

De trofaste medlemmer af Jesu brud vil sammen med ham deltage i det store arbejde i hans fremtidige messianske rige. På den måde vil den menneskelige familie også lære Jesus at kende og værdien af hans løsesumsoffer. Han "gav sig selv som løsesum for alle, for at der kan aflægges vidnesbyrd i rette tid." (1 Timoteus 2,5-6). Sikke et herligt perspektiv for en verden, der har brug for fred, en ende på lidelse og en herlig retfærdig regering!

Værdigt er lammet

***Nøglevers: "Og de *syngede en ny sang og sagde,
"Værdig er du til at tage bogen og bryde dens segl; for du blev dræbt og købte med dit blod mennesker til Gud fra hver stamme og tunge og folk og nation."
Åbenbaringen 5:9***

***Udvalgte skrifter:
Åbenbaringen 5:1-13***

Den centrale figur i Guds frelsesplan har været Jesus Kristus, hans "enbårne søn". (Johannes 3:16). Han er nævnt i hele Bibelen, og i dens sidste bog er en af hans identiteter "Lammet". Åbenbaringen 5:6, 8, 12-13

Når vi tænker på Abrahams løfte, som var midlet til at velsigne alle jordens slægter, tænker vi på følgende ord af Johannes. "Jeg så i højre hånd på ham, der sad på tronen, en bog med skrift på

indersiden og på bagsiden, forseglet med syv segl. Og jeg så en stærk engel, som med høj røst forkyndte: Hvem er værdig til at åbne bogen og løse dens segl? Og intet menneske i himlen eller på jorden eller under jorden kunne åbne bogen eller se i den. Og jeg græd meget, fordi ingen blev fundet værdig til at åbne og læse bogen eller se i den." Åbenbaringen 5:1-4

Guddommelig retfærdighed krævede en tilsvarende pris for at købe Adam og alle hans efterkommere, da ingen var i stand til at give en løsesum for sin bror. (Salme 49:7). Denne kendsgerning viser også, hvorfor Gud som en handling af kærlighed og medfølelse sørgede for at sende sin enbårne søn ud for at forløse den menneskelige familie, som ellers ville have været tabt for evigt. Johannes 3:17

Flere dele af Åbenbaringen kapitel 5 er skrevet i et meget symbolsk sprog. Men vores nøglevers hævder, at Kristus er den beviseligt værdige, som forløste og købte sin elskede kirke med sit dyrebare blod. I vers 13 tilføjer Johannes Åbenbareren disse ord: "Og enhver skabning i himlen og på jorden ...

hørte jeg sige: Velsignelse og ære og herlighed og magt være for ham, der sidder på tronen, og for Lammet i al evighed."

Alle, der stræber efter at følge Kristus, har del i at forkynde evangeliets budskab. At det ville være tilfældet, blev profeteret af Jesus selv, da han sagde: "Dette evangelium om riget skal forkyndes i hele verden til et vidnesbyrd for alle folkeslag." (Matthæus 24:14). I Åbenbaringen 14,7 fortæller Johannes os, at vores budskab til andre skal være: "Frygt (ærbødighed). Gud, og giv ham ære: ... tilbed ham, som har skabt himlen og jorden og havet og vandets kilder." Gud skal være centrum for al vores forkyndelse - ikke os selv, vores ideer, vores tanker, vores måder, men kun ham. Derudover skal vi forkynde Jesus, som udøvede sin Faders magt til at skabe himlen, jorden, havet og vandets kilder. "Alt er blevet til ved ham (Jesus, Guds søn), og uden ham er intet blevet til, som er blevet til." Johannes 1:3

Lad os i højere grad forstå Guds uudgrundelige kærlighed, da han gav sin søn som løsesum for alle, og det storslåede offer, Kristus bragte, da han trofast udgød sin sjæl til døden for sin brud og for hele menneskeheden. "Åh, dybden af Guds

visdoms og kundskabs rigdom! Hvor uransagelige er ikke hans domme, og hans veje er ikke til at finde ud af!" Romerne 11:33